

Gensyn til Gennemførelse af Lønningslove, skulde han holde sig til denne Kategori og ikke tale om uvedkommende Ting.

N. P. Jensen: Jeg havde ventet et Svar eller en Indrømmelse fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), hvis man overhovedet kunde vente det fra det ærede Medlem. Men en Mangel paa Svar er i dette Tilfælde ganske utvivlsomt en Indrømmelse af, at det ærede Medlem har set forkert.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Finanslovforslaget (se Tillæg C.) i dets ændrede Skikkelse

vedtoges enstemmigt med 71 Stemmer.

Formanden: Finanslovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Den vestindiske Lands-overret m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 541.)

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Dette Forslag har jo tidligere været bebudet. Ærede Medlemmer ville erindre, at da vi i Fjor behandlede hele Komplekset af vestindiske Love, taltes der ogsaa om, hvorvidt den vestindiske Landsoverret skulde nedlægges, og jeg udtalte allerede den Gang, at det var min bestemte Hensigt at foreslaa dens Nedlæggelse. Naar jeg ikke foreslog det samtidig med alle de øvrige Reforme i Vestindien, var det, fordi det ikke var lykkedes at naa til Enighed med Kolonialraadene, og jeg vilde ikke den Gang gennemføre andet, end hvad der var Enighed om. Sagen har nu været Genstand for ny Behandling i Kolonialraadene, og Forslaget om Ophævelse af Den vestindiske Landsoverret er tiltraadt af St. Thomas' Kolonialraad, medens derimod St. Croix' Kolonialraad ikke har kunnet tiltræde det. Antagelig er der nogen Lokalpatriotisme med i Spillet, idet Overretten jo residérer paa St. Croix, og under saa smaa Forhold spiller det en

Rolle at have en fast Institution og en højt lønnet Embedsmand i vedkommende Kommune. Maaske er det af den Grund, man paa St. Croix holder paa Overretten.

Der er imidlertid ingen Grund til at bibeholde denne Institution. Oprindeligt var den en Kollegialret, der ved sin kollegiale Sættelse bød den samme Garanti for rigtig Domsafsigelse, som almindelige Kollegialretter byde, men ved en Reform, saa vidt jeg husker i Halvtredserne, blev den forandret til at være en Ret, som kun beklædtes af en enkelt Dommer. Det er meget faa Sager, der i Aarenes Løb komme for denne Ret, og nu er det ordnet saaledes i Forslaget, at de Sager i Vestindien, som ønskes indankede for Overretten, gaa direkte til Landsoverretten her i København. Kun i to Tilfælde er der lavet en ekstraordinær Overret i Vestindien. Det ene Tilfælde angaar Behandlingen af Valgklager, og det andet Tilfælde angaar Appel af Arrestkendelser. I begge Tilfælde gælder det jo om, at Overrettens Kendelser kunne falde meget hurtigt, og da nedsættes der en Kollegialret til Paadømmelse i anden Instans af disse Sager. Denne bestaar af Underdommerne paa Øen med Undtagelse af den Underdommer, der har behandlet Sagen i første Instans. Jeg mener, at denne Ordning er fuldt betryggende og skal tillade mig at foreslaa, at man skrider til Overrettens Nedlæggelse. Det er jo bl. a. ogsaa et økonomisk Spørgsmaal. Der vil derved for Kolonierne spares 15—16,000 Kr. om Aaret, og under de smaa Forhold derovre har det jo ogsaa nogen Betydning. Jeg skal anbefale Forslaget til det høje Ting.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i § 166 (Hærens Lægekorps) i Loven af 6. Juli 1867 om Hærens Ordning samt i de dertil hørende Bestemmelser i Tillægslovene af 25. Juli 1880 og 13. April 1894.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 553.)